

CONTRASTUL DINTRE ÎMPĂRĂTESE

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Haideti să ne plecăm capetele și să ne rugăm. Doamne, Isuse, Îți mulțumim Tată, pentru marele privilegiu de a fi aici din nou. Îți mulțumim pentru oportunitatea de a ne aduna, de a-Ți cânta laude și de a-Ți asculta Cuvântul. Te rog să-Ți faci cunoscută prezența printre noi prin frângerea Pâinii și să ne hrănești cu mâna Ta, căci am venit la Tine, Doamne, pentru că Te dorim tot mai mult și avem tot mai multă nevoie de Tine. Te rog să-Ți iei locul pentru că Îți dăm înțâietatea. Ia-o, Doamne, și spune-ne Cuvintele Tale dătătoare de Viață Veșnică. Ne îndreptăm inimile și mințile spre Tine și Te rugăm să ai drumul Tău printre noi, în Numele Domnului Isus Hristos. Amin.

Dumnezeu să vă binecuvânteze. În timp ce stăm în picioare, aș vrea să deschidem Bibliile la Apocalipsa 3.

Vă amintesc că voi călători, cred că v-am spus duminică despre faptul că mâine seară voi călători. Voi zbura peste mări, din Atlanta, seara, dar trebuie să plec dimineața pentru că acum trebuie să fii în aeroport cu trei ore mai devreme, ca să ți se verifice toate documentele. Voi zbura la Atlanta iar din Atlanta la Amsterdam; de la Amsterdam la Rwanda, și din Rwanda la Indebi. Este o călătorie de aproape treizeci de ore, așa că, rugați-vă pentru mine. Apreciez rugăciunile voastre. După ce vom ajunge la Indebi, vom ajunge în sfârșit, la casa fratelui Abraham. Vom merge șapte ore pe un drum accidentat, cu o mașină mică, așa că apreciez rugăciunile voastre. Dar, știți, merită. Sunt încântat să merg acolo și voi fi încântat să aduc înapoi un raport bun. Așadar, așteptăm cu nerăbdare să vedem ce va face Domnul acolo. Rugați-vă pentru mine, iar eu mă voi ruga pentru voi.

Când ne vom întoarce, vom împărtăși mărturiile. Amintiți-vă de frații care vor predica aici: duminică fratele Kyle, miercuri va sluji fratele Ben; în acest weekend va fi aici fratele Don Ratliffs pentru sâmbătă seara și duminică dimineață, apoi fratele Nathaniel Sias va predica duminica viitoare și dacă totul va fi bine, pe nouăsprezece vreau să fiu înapoi aici. Intenționez să fiu aici miercuri seara, așa că voi putea împărtăși cu voi ceea ce am făcut.

Am vorbit cu fratele Emmanuel Sabaso, el va călători sâmbătă în Congo unde va vizita câteva biserici, așa că, rugați-vă și pentru el. Va fi plecat două săptămâni, deci vom fi amândoi în Africa.

Apocalipsa 3.21:

„Celui ce va birui, îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie.” Amin.

Domnul să binecuvânteze Cuvântul Său în seara aceasta și pe noi. Subiectul meu este **Contrastul dintre împărătese**, și va fi un fel de continuare la ceea ce am privit duminică atunci când am privit în jos prin Biblie și am vorbit despre tema „Taina la vedere.”

Când ajungem la sfârșitul timpului, profetul lui Dumnezeu a venit, și prin slujba lui, Dumnezeu a luat Pecețile și a deschis Biblia pentru noi, așa că putem privi înapoi și să vedem că Biblia a fost Hristos, a fost descoperirea lui Hristos, pentru că Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită. Dar prin acea descoperire a lui Hristos, a existat o descoperire a bărbaților și a femeilor până acolo jos, la capăt.

Acum vrem să privim din nou în Scriptură, și să luăm subiectul „Contrastul dintre Împărătese,” deoarece știm că Hristos este Împăratul și acest Împărat va avea o Împărăteasă. În mesajul **Evenimente moderne clarificate prin profeție**, fratele Branham spune:

„Rebeca nu a așteptat a doua întrebare, ci atunci când a fost întrebată: „Vrei să te duci?”, a răspuns scurt: „Da, vreau!” Vedeți? Ea a fost inspirată de Dumnezeu și astfel, a devenit una din împărătesele Bibliei pentru că a acționat sub inspirația Duhului lui Dumnezeu care a făcut-o să primească Adevărul absolut, și să-L creadă.”

Așadar, fratele Branham a numit-o pe Rebeca, „una din împărătesele Bibliei,” așa că, atunci când încep să vorbesc despre contrastul împărăteselor, nu vorbesc neapărat despre împărăteasa care stă pe tron. Aceste personaje din Biblie, aceste doamne din Biblie sunt numite de fratele Branham „Împărătese.” El a numit-o pe Sara o împărăteasă a Bibliei și a numit-o pe Rebeca o împărăteasă. Noi știm că Biblia este atât de perfectă în arătarea minții lui Dumnezeu, dar este ascunsă în povești, este ascunsă în detalii, dar când se deschid Pecețile, privești înapoi în jos și vezi Însăși Natura lui Dumnezeu și Planul Său.

Când privești în jos prin Biblie, vezi aceste împărătese ale Vechiului Testament care au venit prin Sara, prin Rebeca și prin toate celelalte care au venit pe tot drumul până la împărătesele literale, în împărăția lui David; veți vedea și

Împărătese rele și veți vedea un contrast între cele două naturi.

Când privești la împărătesele din Vechiul Testament, te uiți la vița falsă și la vița adevărată; la femeia falsă și la femeia adevărată; la biserica falsă și la biserica adevărată și vine până la capăt, de la Geneza prin toată Biblia. Acesta nu este un concept nou al Noului Testament, sau un concept al timpului de sfârșit, ci s-a derulat de la sine pe tot parcursul Bibliei. Dumnezeu Bibliei a dezvăluit calea celor două vițe, a celor două feluri de femei împărătese; El a arătat aceasta prin Biblie, și acum, când Pecețile sunt rupte, Biblia noastră devine constant o Carte nouă.

Haideți să ne întoarcem la Estera care este un exemplu evident în care putem obține foarte ușor contrastul pe care îl cunoaștem foarte bine. Vreau să petrec doar câteva clipe în cartea Esterei, apoi vom merge mai departe. Estera 1.9:

„Împărăteasa Vasti a dat și ea un ospăț femeilor, în casa împărătească a împăratului Ahașveroș.”

Noi știm că împăratul a dat un ospăț pentru a-și arăta strălucirea și măreția împărăției, și a invitat pe toată lumea la această sărbătoare; apoi vedem că și împărăteasa Vasti are o sărbătoare împreună cu femeile. Ea a separat femeile pentru ea însăși. Vasti este un tipar foarte bun al bisericii catolice, și acum are și ea o sărbătoare a femeilor, adică mișcarea ecumenică alcătuită din biserica catolică și toate celelalte biserici împreună. Astfel, ea are propria ei lucrare.

Apoi, în versetul 10, ni se spune:

„A șaptea zi...” În epoca a șaptea a bisericii, *„...a poruncit lui...”* nu știu dacă pot să le pronunț numele, dar sunt șapte bărbați. Deci în a șaptea zi, avem șapte prinți, șapte bărbați fameni, șapte mesageri ai epocilor bisericii, iar acești șapte fameni care au slujit în prezența împăratului Ahașveroș, trebuiau să aducă pe împărăteasa Vasti înaintea împăratului.

„să aducă în fața lui pe împărăteasa Vasti, cu cununa împărătească, pentru ca să arate frumusețea ei popoarelor și mai marilor săi, căci era frumoasă la chip.

Dar împărăteasa Vasti nu a vrut să vină, când a primit prin fameni porunca împăratului. Și împăratul s-a supărat foarte tare, s-a aprins de mânie.” (vers.11-12.)

Deci, în a șaptea zi a acelei mari sărbători, aflăm că Vasti, („Vasti” înseamnă

„frumoasă.” Semnificația numelui, este „frumoasă”), această împărăteasă frumoasă, avea ea însăși o sărbătoare a femeilor; ea își făcea lucrarea ei în timp ce împăratul avea sărbătoarea lui. După șapte zile, împăratul i-a trimis pe cei șapte fameni sau pe cei șapte îngeri, să aducă femeia la sine, la acea mare sărbătoare, dar ea a refuzat să meargă.

Aici, în a șaptea zi, în a șaptea epocă a bisericii, Dumnezeu a trimis un Mesaj pentru toate cele șapte epoci ale bisericii, toată descoperirea învelită într-una, și a adus acel Mesaj pentru întreaga biserică, dar ei L-au refuzat. Ea a refuzat porunca Împăratului, a refuzat Cuvântul celor șapte fameni, a refuzat să vină și a rămas la sărbătoarea femeilor, așa că a fost respinsă.

În mesajul **Dumnezeu ascuns în simplitate**, fratele Branham spune:

„Eu cred că este de datoria noastră să facem interiorul bine, prin harul lui Dumnezeu să-l fim atât de recunoscători lui Dumnezeu...Aceasta nu va fi numai o clădire frumoasă în care să venim, (el vorbește despre dedicarea Tabernacolului după extinderea și renovarea lui), ci fie ca cei care vin înăuntru să vadă caracterul frumos al lui Isus Hristos în fiecare persoană care vine înăuntru. Fie ca acesta să fie un loc consacrat Domnului nostru, un popor consacrat pentru că nu contează cât de frumoasă este structura, ceea ce apreciem cu siguranță, frumusețea bisericii este caracterul poporului. Sunt încredințat că aceasta va fi întotdeauna o casă frumoasă a lui Dumnezeu.”

Așadar, „Vasti” înseamnă „frumoasă.” Ea avea un exterior frumos, dar interiorul ei era urât. Ea era frumoasă la chip, numele ei însemnând „frumoasă,” dar când a fost chemată la împărat, care voia ca toți să-i admire frumusețea, a refuzat să meargă. Ea nu avea caracterul frumos al lui Hristos, așa că l-a refuzat pe împărat. Și fratele Branham spune:

„Fie ca cei care vin înăuntru, să vadă caracterul frumos al lui Hristos în fiecare persoană care vine înăuntru.”

În mesajul **Nunta Mielului**, fratele Branham spune:

„Esteră și-a curățit inima înaintea lui Dumnezeu, a umblat cu un duh blând și smerit; biserica ce urmează să fie Mireasa lui Hristos...Țineți minte, Esteră a refuzat, (fratele Branham spune uneori Esteră, și uneori Mireasa lui Hristos)... Esteră a umblat cu un duh blând și smerit...” Esteră avea o natură diferită de

natura lui Vasti. „...Țineți minte că Estera a refuzat podoaba lumească. Ea a luat în inima ei Duhul pentru a merge înaintea împăratului. Femeia de astăzi, biserica ce crede că va intra pentru că este în număr mare, este cea mai bine îmbrăcată, are cea mai mare orgă, este cea mai mare biserică din oraș și astfel de lucruri...O veți rata la un milion de mile dacă vă bazați pe aceasta. Acesta este un duh dulce, binevoitor și respectuos față de Cuvântul lui Dumnezeu; spălat în apa Cuvântului iar Cuvântul din voi este o spălare.”

Așadar, fratele Branham compară natura Esterei cu natura Miresei lui Hristos. Estera merge cu blândețe și dulceață înaintea Împăratului; ea nu a luat nimic din podoabele lumești, conform profetului lui Dumnezeu și știm că a trecut prin aceasta de multe ori, așa că vom atinge aceste puncte și vom merge mai departe.

Noi știm că Estera a fost sub supravegherea lui Hegai, îngrijitorul femeilor, famenul care le pregătea pentru întâlnirea cu împăratul. În acea pregătire, ea a trecut printr-o curățire, a fost spălată și curățită, purificată sub slujba lui Hegai, iar slujba lui Hegai este un tip pentru slujba fratelui Branham în zilele noastre. Sub această slujbă, Ea a fost curățită, spălată, a fost purificată, apoi a primit alifiile, iar Hegai a rânduit anumite lucruri de care avea nevoie când va merge înaintea Împăratului.

Când le-a venit rândul să meargă la împărat, fetele puteau lua orice doreau. Noi am vorbit despre aceasta de multe ori, dar acum trăim într-o lume laodiceană, într-o stare laodiceană, avem la îndemână tot ce ne dorim și putem aduce orice din aceasta în închinarea noastră înaintea lui Dumnezeu. Noi nu suntem în epoca în care...vreau să spun că mergem călare sau pe jos, venim la biserică unde avem o expunere limitată despre lucruri limitate și nu avem nici o oportunitate de a ne expune. Noi putem fi expuși la orice și în orice moment și putem lua parte la orice plăcere la care dorim să participăm, și putem aduce aceasta în închinarea noastră și în viețile noastre dacă vrem; dar Estera, atunci când a venit rândul ei să meargă la Împărat, a luat numai ceea ce i-a rânduit Hegai. Amin. Ceea ce a spus el, și nimic mai mult.

Ea a mers la Împărat pregătită complet de Hegai, nu după propria ei minte sau orice altceva din lume, nici sub influența vreuneia din celelalte fecioare; ea nu a acceptat influența nimănui.

Știți, probabil unele au trebuit să meargă înaintea ei la împărat și altele plănuiau să meargă după ea, așa că puteau să vadă ce vor lua; probabil vor alege podoaba

aceea, parfumul acela sau orice altceva puteau să aleagă; dar Estera nu s-a lăsat influențată de nimic din toate acestea, ci ea a fost influențată numai de slujba lui Hegai.

Ascultați, când privim la Estera, la felul în care s-a supus slujbei lui Hegai, vedem că ea a luat numai ceea ce i-a spus el să ia, arătând că ea avea un caracter umil și smerit.

Împăratul a avut-o pe Vasti care era frumoasă și plăcută la chip, dar avea un caracter încăpățânat și din această cauză, ea a fost respinsă și pusă deoparte.

Acum, avea să fie adusă în scenă Estera care a fost acceptată, iar acceptarea ei s-a datorat felului în care s-a prezentat în fața împăratului. Estera s-a prezentat în fața împăratului numai pe baza călăuzirii lui Hegai, astfel, ea arăta, ea prezenta caracterul ei, un caracter blând, smerit și supus. Împăratul nu a vrut doar o altă femeie frumoasă, căci avusese una dar nu a funcționat.

Venind la timpul sfârșitului, Dumnezeu nu vrea doar o altă biserică frumoasă, un alt sistem bun, o altă organizație frumoasă care nu funcționează; Dumnezeu vrea un caracter. Dumnezeu caută un caracter care să reflecte propria Sa natură. El caută pe cineva care să rămână supus slujbei lui Hegai din zilele noastre și să renunțe la propria lui gândire și la tot ce spun ceilalți; să asculte numai ceea ce spune Hegai și se prezintă la Împărat așa cum spune Hegai că trebuie să se prezinte. Amin.

Haideți să citim din Estera 7. Nu vom merge adânc în aceasta, ci vreau să ating doar câteva puncte, apoi vom merge mai departe. Noi știm cu toții povestea, suntem foarte familiarizați cu povestea vieții Esterei, cum ea era în pericol și nu doar ea, ci și viața tuturor evreilor era în pericol din cauza lui Haman și a planului său. Și acum, depindea de Estera ca să aducă izbăvirea poporului ei. Ea era împărăteasa aleasă în locul lui Vasti dar nu a luat niciodată atitudinea lui Vasti; ea a luat locul lui Vasti, dar nu a copiat niciodată caracterul lui Vasti, ci a rămas întotdeauna blândă, supusă și umilă.

Când a venit timpul ca Estera să intre prima dată la împărat, a făcut-o fără să fie chemată de el, dar ea urma să încerce să vorbească cu împăratul ca să-l invite la ospățul dat de ea deoarece dorea să vorbească cu el despre necazul ei. Priviți cum s-a prezentat la împărat: Estera i-a cerut lui Mardoheu și celorlalți iudei din cetate să postească și să se roage împreună cu ea, apoi va îmbrăca haina împărătească

rânduită de împărat și va merge la el. Când a intrat la el, Estera era smerită și supusă în umilință. Estera nu a îmbrăcat haina de împărăteasă călcând apăsat și nu a spus: „Știi ce se întâmplă? Știi ce face Haman? Știi aceasta și aceea?”

Priviți atitudinea Esterei față de împărat: s-a apropiat de el smerită și supusă; l-a onorat și s-a închinat înaintea lui, și datorită atitudinii ei, împăratul a primit-o, i-a întins sceptrul iar ea s-a apropiat și l-a atins. Când a stat înaintea lui, ea nu și-a spus necazul, nu i-a spus: „Tu trebuie să faci aceasta și aceea.”

Când împăratul a primit-o și a întrebat-o: „Ce dorești?”, ea i-a răspuns: „Aș vrea să vii la mine pentru că vreau să te fac să te simți bine.” Există o astfel de abordare iar noi putem învăța din atitudinea Esterei felul cum ne putem apropia de Dumnezeu.

Cred că uneori, uh, vorbesc despre mine, acesta este fratele Chad, dar cred că uneori vorbim despre Dumnezeu sau cu Dumnezeu într-un fel prea familiar, ca și cum am vorbi cu un prieten și uităm că El este Creatorul cerurilor și al pământului, și-l adresăm cereri ca și cum El ar fi la dispoziția noastră: „Dumnezeule, fă aceasta prin mine! Fă aceea prin mine!” Și desigur, El vine când îl chemăm pentru că El vrea să-L chemăm când suntem în nevoi și să ne rugăm, dar ar trebui să luăm atitudinea Esterei, să realizăm cu Cine vorbim în fiecare moment și să venim la El cu smerenie și umilință .

De aceea, de multe ori spun că multe din cântecele pe care le auzim cântându-se în cercurile creștine, seamănă foarte mult cu un cântec de dragoste al iubitului pentru iubita lui și mă pune în Hristos la un nivel cu El. El este lubitul meu, este cel mai bun Prieten al meu iar El și cu mine ne jucăm împreună. Poate nu folosesc aceleași cuvinte, dar aceasta este ideea cântecului. Mie nu-mi place aceasta pentru că cred că închinarea ar trebui să fie întotdeauna îndreptată spre Unul care este mai presus decât mine. Întotdeauna trebuie să fie o plecăciune înaintea Celui care este mai mare decât mine în smerenie și cu reverență. Închinarea noastră ar trebui să fie îndreptată întotdeauna în sus, nu lateral.

Știți, această ultra familiarizare pentru mine, pur și simplu nu sună bine. Cred că noi avem nevoie de protecția lui Dumnezeu iar închinarea noastră pentru acest Dumnezeu, ar trebui să fie în smerenie, cu respect și evlavie. Astfel, Estera ne arată, într-adevăr abordarea și caracterul potrivit.

Estera 7.1-2:

„Împăratul și Haman s-au dus la ospăț la împărăteasa Estera.

În această a doua zi, împăratul a zis iarăși Esterei, pe când beau vin: „Care este cererea ta, împărăteasă Estera? Ea îți va fi împlinită. Ce dorești? Chiar dacă ai cere jumătate din împărăție, o vei căpăta.”

Priviți ce oportunitate are această femeie de a spune ce vrea. Împăratul i-a zis: *„Care este cererea ta? Ce vrei să-ți dau? Oricare ar fi cererea ta, ți-o voi îndeplini. Chiar dacă ai cere jumătate din împărăție, o vei căpăta.”* Dar Estera nu avea o fire lacomă; ea nu venise la împărat să ceară o grămadă de lucruri sau jumătate din împărăție, ci ea a venit ca să ceară viața.

„Împărăteasa Estera a răspuns: „Dacă am căpătat trecere înaintea ta, împărate, și dacă găsește cu cale împăratul, dă-mi viața: iată cererea mea; și scapă pe poporul meu: iată dorința mea!

Căci eu și poporul meu suntem vânduți să fim nimiciți, junghiați și prăpădiți. Măcar dacă am fi vânduți să fim robi și roabe, aș tăcea, dar vrăjmașul n-ar putea să înlocuiască pierderea făcută împăratului.”

Împăratul Ahașveroș a luat cuvântul, și a zis împărătesei Estera: „Cine și unde este acela care are de gând să facă așa?”

Estera a răspuns: „Apăsătorul, vrăjmașul, este Haman, răul acesta!” Haman a rămas îngrozit în fața împăratului și împărătesei.” (vers.3-6)

Vreau să folosesc aceasta doar ca să încep să pictez o imagine. Estera a venit la împărat cu reverență, smerenie și supunere și i-a adus la cunoștință cererea: *„Vreau viața!”* Apoi a spus: *„Dacă am fi fost vânduți ca sclavi, ca robi și roabe, nu aș fi spus nimic, dar acum, vrăjmașul nu ar putea înlocui pierderea făcută. Îți spun aceasta pentru că este grav și avem nevoie de ajutorul tău.”* *„Cine este acela?”*, a întrebat împăratul iar Estera a răspuns: *„Apăsătorul este Haman, răul acesta!”*

Îmi place că Estera folosește această terminologie, ca dovadă că ea nu era slabă, ci Estera era puternică, Estera era îndrăzneată, Estera era capabilă să-și biruiască temerile, Estera era în stare să acționeze atunci când alții nu puteau să o facă. Estera a mers la împărat nechemată; a fost nevoie să meargă; ea a înțeles că era nevoie și a dovedit că era curajoasă, puternică și îndrăzneată.

Când citești povestea, descoperi că Estera era blândă dar nu era slabă. Umilința nu

este slăbiciune, ci este o etapă a respectului, a onoarei și a înțelegerii cu privire la cine ești, de aceea, atunci când împăratul o întreabă: „*Cine este acela?*”, ea a răspuns: „*Vrăjmașul este Haman, răul aceasta!*” Ea nu s-a temut de Haman, ci a avut curajul de a spune cine era; dar când a vorbit cu împăratul, Estera a fost respectuoasă și i-a dat onoare.

Așadar, Estera nu era slabă și Vasti a fost puternică, ci mai degrabă Vasti a fost slabă și Estera a fost puternică. Sper că vom vedea aceasta pe măsură ce mergem mai departe.

Să mergem la 1Împărați unde vom petrece puțin timp într-un studiu biblic. Țineți Bibliile la îndemână pentru că vom citi câteva Scripturi ca să punem câteva lucruri împreună.

1Împărați 16.29-33:

„Ahab, fiul lui Omri, a început să domnească peste Israel, în al treizeci și optulea an al lui Asa, împăratul lui Iuda. Ahab, fiul lui Omri, a domnit douăzeci și doi de ani peste Israel la Samaria.

Ahab, fiul lui Omri, a făcut ce este rău înaintea Domnului, mai mult decât toți cei ce fuseseră înaintea lui.

Și, ca și cum ar fi fost puțin lucru pentru el să se dedea la păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, a mai luat de nevastă și pe Izabela, fata lui Etbaal, împăratul Sidoniților, și a slujit lui Baal și s-a închinat înaintea lui.

A ridicat un altar lui Baal în templul lui Baal pe care l-a zidit în Samaria,

Și a făcut un idol Astarteei. Ahab a făcut mai multe rele decât toți împărații lui Israel care fuseseră înaintea lui, ca să mânie pe Domnul Dumnezeuul lui Israel.”

În continuare vreau să vorbesc despre Izabela care este una din împărătesele din Biblie și noi știm că Izabela nu este un exemplu bun de împărăteasă pentru noi, așa cum a fost Estera. Izabela a fost folosită în întreaga Biblie ca un exemplu rău și dezgustător pentru o femeie. Astfel, Izabela este un tip rău, un tip greșit de femeie, este un tip rău și greșit de împărăteasă.

Frate Frank, ai putea trage tabla albă pentru mine? Vreau să arunc o privire la câteva Scripturi, ca să vă arăt de unde vine Izabela, iar pentru aceasta vom urma o

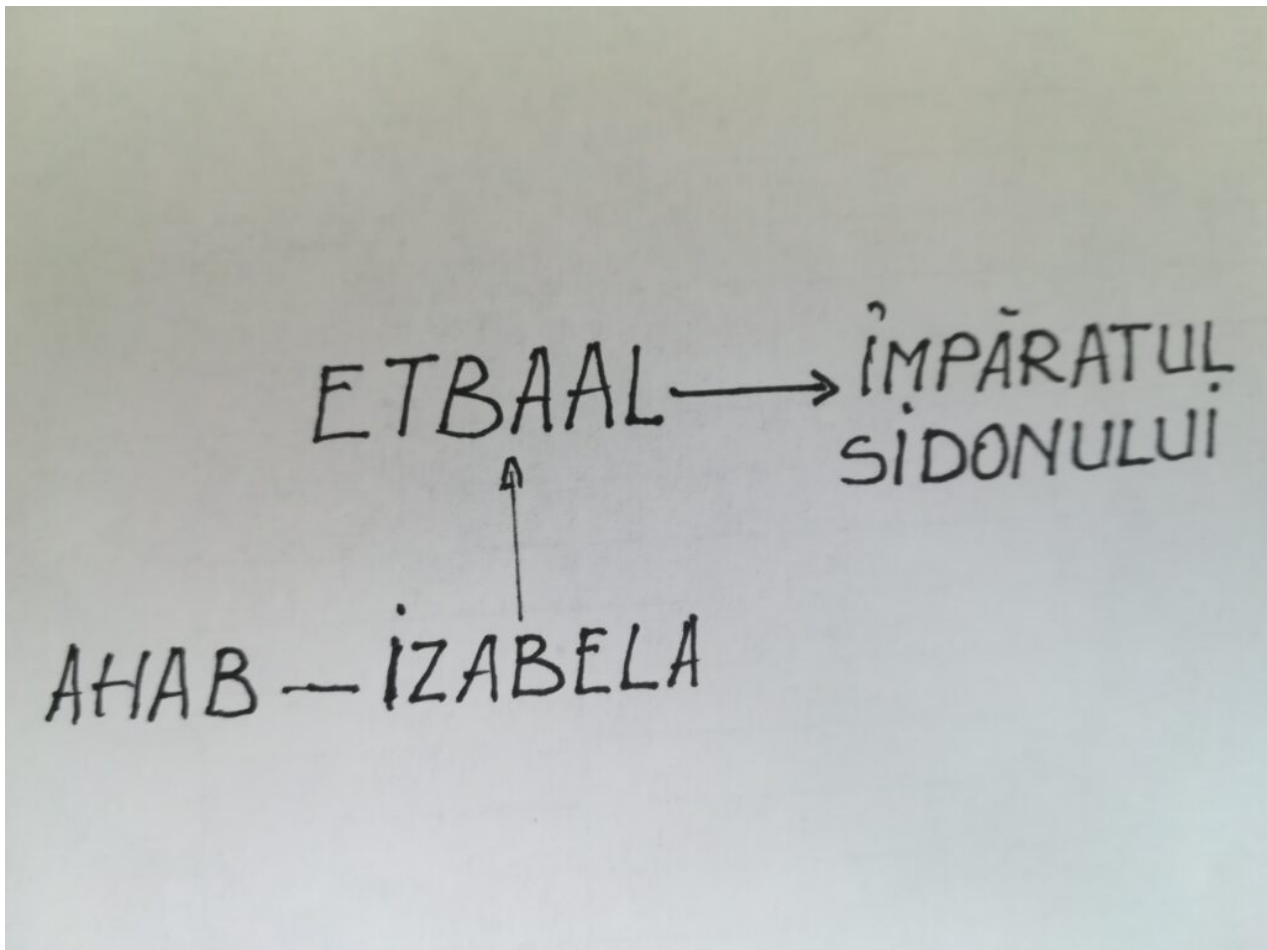
pistă care ne va ajuta.

Domnul S-a mâniat pe Ahab pentru că a urmat calea lui Ieroboam și s-a dedat la păcatele făcute de el. Ce a făcut Ieroboam? El a făcut doi viței de aur pentru a împiedica cele zece seminții ale lui Israel să meargă la Ierusalim să se închine în Templu. El a așezat cei doi viței de aur unul în Dan și celălalt în Efraim și a înființat o idolatrie, o închinare falsă cu scopul de a păstra cele zece seminții pentru el însuși, și să-i împiedice să se întoarcă la Ierusalim, la casa lui David. Astfel, Ahab a continuat această idolatrie, iar în versetul 31, el spune:

„Și, ca și cum ar fi fost puțin lucru pentru el să se dedea la păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, a mai luat de nevastă și pe Izabela, fata lui Etbaal, împăratul Sidoniților...”

Mai întâi, el L-a mâniat pe Domnul pentru că a rămas în aceeași idolatrie, apoi ca și cum aceasta ar fi fost puțin lucru, a făcut un rău și mai mare când a luat-o de soție pe Izabela. Astfel, Dumnezeu a fost foarte supărat pentru aceasta, dar Ahab a mers mai departe și a început să se închine înaintea lui Baal.

Fratele Branham ne-a spus că Ahab nu era un om atât de rău, dar influența rea a soției sale l-a corupt și l-a tras la închinarea la Baal. Vreau să iau un minut ca să mă uit la aceasta. Deci, îl avem pe Ahab și pe Izabela, fiica lui Etbaal. Am înțeles bine? Etbaal era împăratul sidoniților, era împărat în Sidon. În Biblie, Sidon este un oraș-stat iar Etbaal era împăratul lui. Ahab s-a căsătorit cu Izabela, fiica lui Etbaal, aceasta fiind o alianță politică.

dav

Deci, Ahab s-a căsătorit cu o prințesă, tatăl ei fiind împăratul sidoniților. Sidonul se afla în nordul țării lui Ahab, iar tatăl său, Omri a început să facă alianțe cu sidoniții, și pe măsură ce a făcut alianțe, acorduri și tratate, mai târziu, când fiul său, Ahab, ajunge împărat, a luat-o de soție pe fiica împăratului Sidonului. Ea era feniciană și era prinsă în cultul lui Baal iar Ahab s-a unit cu Izabela pentru un câștig politic, lucru care a dus la coruperea lui.

Să mergem la Iosua 19 și să vedem de unde vin toate acestea. Iosua a împărțit prin sorți copiilor lui Israel, porțiunea lor de moștenire din țara pe care o cucereau. În Iosua 19. 24-28, citim:

„A cincea parte a căzut prin sorți seminției fiilor lui Așer, după familia lor.

Hotarul lor trecea prin Helcat, Hali, Beten, Acșaf,

Alamelec, Ameid și Mișeal; atingea spre apus, Carmelul și Șihor-Libnat,

Apoi se întorcea înspre răsărit la Bet-Dagon, se atingea de Zabulon și de valea Iftah-El la miazănoapte de Bet-Emec și Neiel, și se întindea spre Cabul, la stânga,

Și spre Ebron, Rehob,, Hamon, și Cana, până la Sidonul cel mare.”

Așadar, Așer trebuia să ia în stăpânire Sidonul. Aceasta era partea lor.

„Se întorcea apoi spre Rama până la cetatea cea tare a Tirului, și spre Hosa, și ieșea la mare, prin ținutul Aczib.

Cuprindea Uma, Afec și Rehob; douăzeci și două de cetăți, și satele lor.

Aceasta a fost moștenirea seminției fiilor lui Așer, după familiile lor, cetățile acestea și satele lor.” (vers. 29-31.)

Știm că Moise i-a scos din Egipt prin Exod apoi Moise a fost luat din scenă și au fost conduși în țara promisă de Iosua. Acolo, Iosua le-a împărțit țara la fiecare seminție. Prin porunca lui Dumnezeu, ei trebuiau să-i alunge pe locuitorii țării și să ia pământul în stăpânire; iar partea lui Așer era această porțiune din partea de nord a Israelului.

Să mergem la Judecători 1.31-32:

„Nici Așer nu a izgonit pe locuitorii din Aco, nici pe locuitorii din Sidon, nici pe cei din Ahlab, din Aczib, din Helba, din Afic și din Rehob,

Și Așeriții au locuit în mijlocul Canaaniților, locuitorii țării, căci nu i-au izgonit.”

Ați văzut? Compromisul unei generații care nu reușește să țină Cuvântul lui Dumnezeu, duce întotdeauna la ceva rău, iar Biblia vorbește despre aceasta, astfel încât, să ne întoarcem și să privim la Așer care nu i-a alungat pe locuitorii țării, dar i-a pus să plătească tribut. Apoi au fost Canaaniții care locuiau în țară și le-au fost supuși plătind tribut pentru că nici ei nu au fost alungați așa cum li s-a poruncit. Dacă Așer ar fi făcut ceea ce le-a spus Dumnezeu să facă, nu ar fi existat nici un rege al Sidoniților, nu ar fi existat nici Izabela, și nu ar fi existat nici o regină rea în Israel. Astfel, putem vedea că supunerea parțială, compromisul și neascultarea, au adus necazul de-a lungul Bibliei. A început în urmă, în grădina Eden și continuă până la capăt iar Dumnezeu a scris-o atât de clar și a pus-o acolo, astfel încât să ne putem întoarce întotdeauna și s-o vedem acolo.

Fratele Branham a spus că un singur Cuvânt a provocat ruina și căderea întregii omeniri, și ruina pământului. Un singur Cuvânt! Cum putem să ne întoarcem și să ne îndoim de un singur Cuvânt?

Aceasta este epoca în care ne întoarcem la descoperirea deplină a Adevărului deplin al lui Dumnezeu, iar pe pământ trebuie să existe un popor care să spună: „Dacă Dumnezeu mă va ajuta, mă voi preda cu totul acestui Cuvânt.” Compromisul și supunerea parțială au dus întotdeauna la ruină. Dacă Așer ar fi făcut ceea ce a fost însărcinat să facă, nu ar mai fi fost nici o Izabela.

Să vedem acum de unde a venit Sidon. Să mergem la Geneza 10.6, și să vedem de ce este atât de îngrozitor.

„Fiii lui Ham au fost: Cuș, Mițraim, Put și Canaan.”

Vorbim după potop, despre genealogia lui Noe. Din Canaan au ieșit canaaniții. În ordine. Acum vom citi versetul 15:

„Canaan a născut pe Sidon, întâiul lui născut, și pe Het.”

De acolo vin Sidoniții. Sidoniții vin din Canaan care a fost blestemat de Noe. Așadar, blestemul a fost peste Canaan, unul din copiii lui Ham, iar Sidon a fost fiul lui Canaan. Locuitorii din Sidon sunt Sidoniții, așa că Izabela a venit din blestematul Canaan. Totul se leagă, prieteni. De aceea trebuie să existe un popor care poate fi spălat prin Cuvânt în această zi, și care stă sub acest Cuvânt pentru a spăla toate lucrurile acestea pentru că omul a dovedit că nu poate face aceasta.

Acum blestemul de peste Canaan merge mai departe și Sidoniții din Sidon sunt sub acel blestem, iar când Așer ajunge în țară, acolo era un rege și un popor pe care Așer trebuia să-i alunge pe toți și să scoată afară acea națiune blestemată, să scoată afară din țara lui Dumnezeu pe acei oameni blestemați. Dar ei nu au putut s-o facă și din cauza aceasta, acei oameni blestemați au devenit ca un spin în ochii lor, și ca niște ghimpți în coastele lor. Exact aceasta s-a întâmplat când Ahab s-a unit cu Izabela.

Acum să privim la Izabela, la caracterul și natura ei și să citim în 1Împărați 21.1-3:

„După aceste lucruri, iată ce s-a întâmplat. Nabot din Izreel, avea o vie la Izreel, lângă casa lui Ahab, împăratul Samariei.

Și Ahab a vorbit astfel lui Nabot: „Dă-mi mie via ta, să fac din ea o grădină de verdețuri, căci este foarte aproape de casa mea. În locul ei, îți voi da o vie mai bună, sau dacă îți vine mai bine,, îți voi plăti prețul ei în argint.”

Dar Nabot a răspuns lui Ahab: „Să mă ferească Dumnezeu să-ți dau moștenirea părinților mei.”

Ce face Nabot? Este cumva lacom? Nu! Nabot a rămas cu Cuvântul, deoarece Cuvântul a spus: „Aceasta este moștenirea ta și a copiilor tăi după tine.” Nabot a rămas în linia Cuvântului pentru că stătea în moștenirea tatălui său. Dar, cineva a venit la el și i-a cerut să-și vândă moștenirea pentru câștig: pentru o vie mai bună sau pentru mai mulți bani; voia ca Nabot să lase Cuvântul, partea de Cuvânt alocată lui pentru ziua lui, să renunțe la tot pentru câștig. Dar Nabot a vrut să rămână cu Cuvântul, cu moștenirea tatălui său, deci Nabot era un om neprihănit.

„Ahab a intrat în casă, trist și mâniat, din pricina cuvintelor pe care i le spusese Nabot din Izreel: „Nu-ți voi da moștenirea părinților mei.” Și s-a culcat pe pat, și-a întors fața, și n-a mâncat nimic.

Nevastă-sa Izabela a venit la el, și i-a zis: „Pentru ce îți este tristă inima și nu mănânci?”

El i-a răspuns: „Am vorbit cu Nabot din Izreel, și i-am zis: „Dă-mi via ta pe preț de argint; sau, dacă vrei, îți voi da o altă vie în locul ei.” Dar el a zis: „Nu pot să-ți dau via mea.”

Atunci Izabela, nevasta lui, i-a zis: „Oare nu domnești tu acum peste Israel? Scoală-te, ia și mănâncă și fii cu inima veselă, căci eu îți voi da via lui Nabot din Izreel.”

Și ea a scris niște scrisori în numele lui Ahab, le-a pecetluit cu pecetea lui Ahab, și le-a trimis bătrânilor și dregătorilor care locuiau cu Nabot în cetatea lui.

Iată ce a scris în aceste scrisori: „Vestiți un post, puneți pe Nabot în fruntea poporului;

Și puneți-i în față doi oameni de nimic, care să mărturisească astfel împotriva lui: „Tu ai blestemat pe Dumnezeu și pe împăratul.” Apoi scoateți-l afară, împrăștiați-l cu pietre și să moară.”

Oamenii din cetatea lui Nabot, bătrânii și dregătorii care locuiau în cetate, au făcut cum le spusese Izabela, după cum era scris în scrisorile pe care li le trimisese ea.

Au vestit un post și au pus pe Nabot în fruntea poporului.

Cei doi oameni de nimic au venit și s-au așezat în fața lui; și acești oameni răi, au mărturisit așa înaintea poporului, împotriva lui Nabot: „Nabot a blestemat pe Dumnezeu și pe împăratul!” Apoi l-au scos afară din cetate, l-au împrășcat cu pietre, și a murit.

Și au trimis să spună Izabelei: „Nabot a fost împrășcat cu pietre și a murit.”

Când a auzit Izabela că Nabot a fost împrășcat cu pietre și că murise, a zis lui Ahab: „Scoală-te și ia în stăpânire via lui Nabot din Izreel, care n-a vrut să ți-o dea pe preț de argint, căci Nabot nu mai trăiește, a murit.”

Aceasta a fost tactica Izabelei de atunci iar religia Izabelei a făcut același lucru spiritual cu oricine voia să rămână cu Cuvântul. Vedeti, noi privim la un contrast de caractere. Izabela este de sine stătătoare, Izabela este convingătoare, controlează totul motivată politic, iar noi știm că ea nu are natura corectă, potrivită. Oricine din lume știe că Izabela nu avea natura corectă, iar ea tipizează natura bisericii false.

Dumnezeu are însă și alte femei, ca Estera care afișează natura bisericii adevărate, a Miresei lui Isus Hristos. Când privim la aceste lucruri, vedem că sunt mai mult decât niște povestiri, de aceea, dacă privim la ele și spunem: „Dacă voi începe vreodată, am nevoie să controlez situația,” mă mișc deja în direcția greșită. Dacă trebuie să devin necinstit pentru a împinge o agendă înainte, dacă trebuie să devin motivat politic în biserică, în clipa când încep să fac aceste lucruri, reproduc via falsă și femeia falsă.

Dar tot ce trebuie să fac, este să mă smeresc sub Cuvânt, să mă apropii de Dumnezeul meu cu umilință, sinceritate și reverență față de El, să-L spun nevoia mea și să-L las pe El să decidă ce vrea să facă. Nu te duci la El și-I spui: „Trebuie să faci aceasta! Trebuie să faci aceea și cealaltă!” Niciodată Estera nu a mers la împărat să-i spună: „Trebuie să faci aceasta, aceea sau cealaltă,” ci ea, a spus doar: „Cer viața!” Noi știm că Estera a progresat până acolo că împăratul a întrebat-o: „Ce vrei?” Estera nu a spus niciodată: „Vreau aceasta! Vreau aceasta!” Ea nu i-a spus niciodată ce să facă, ci a tăcut; iar când a fost întrebată, ea a răspuns: „Să se facă și mâine după porunca de azi și să spânzure pe lemn pe cei zece fii ai lui Haman.” Ea nu a făcut nimic de la sine. Împăratul s-a uitat la ea, i-a spus ce s-a făcut, apoi a întrebat-o: „Ce mai dorești? Va fi făcut!”, și doar atunci Estera a vorbit pentru că ea era întotdeauna supusă împăratului și sub conducerea lui. Ea nu a cerut nimic împăratului, ci atunci când împăratul a întrebat-o, ea a spus

ce dorea.

Izabela nu a fost sub nici o conducere, ci ea a preluat conducerea, a preluat stăpânirea și a devenit dominantă. Estera nu a devenit niciodată dominantă, dar nu era slabă. Estera nu era pasivă pentru că atunci când a fost întrebată: „Ce vrei să se mai facă?”, ea a răspuns: „*Să se facă și mâine după porunca de azi și spânzură corpurile celor zece fii ai lui Haman.*” Estera nu era slabă, nu era pasivă și ea știa ce avea de făcut; ea știa unde era răul și cum trebuia să-l îndrepte, dar nu a făcut cereri și nu a făcut ca ceva să se întâmple prin voința ei.

Voi puteți spune că acestea sunt povești din Biblie, dar totul se reduce la viața noastră personală. Când încercăm să facem ceva la locul de muncă, într-un mediu bisericesc sau într-o familie și acționezi cu viclenie, afișezi personajul greșit. Aceasta este natura lui Lucifer care a coborât prin Canaan și a ajuns la Izabela. Dar când mergem la Dumnezeu cu respect, cu umilință și sinceritate, și spunem: „Doamne, Tu ești Dumnezeu, Tu zidești și rânduiești toate lucrurile și sunt fericit; dar am o nevoie: există o problemă, se întâmplă ceva, de aceea Te rog să mă ajuți. Doamne, Te rog să ai Tu grijă de aceasta.”, apoi lasă-L pe Dumnezeu să rezolve totul, lasă-L pe El să facă lucrarea.

Puteți vedea cele două naturi cât sunt de diferite? Acesta este timpul când natura lui Hristos este afișată în Mireasa Sa, când Ea devine reflecția reală a caracterului lui Hristos pe acest pământ. Așadar, contează cum reflectă Ea acest caracter în fiecare conversație și în fiecare zi din viața Ei. Laudă lui Dumnezeu!

În cartea **Epocile Bisericii**, în **Epoca Bisericii Tiatira**, fratele Branham spune:

„Este demn de remarcat faptul că însăși numele „Tiatira,” înseamnă „Femeia domnitoare.” Astfel, această epocă este caracterizată printr-o putere dominantă, o forță care invadează totul fără milă, cucerește totul și controlează totul despotic. O femeie domnitoare este cel mai mare blestem pentru lume.”

Așadar, profetul a spus de ce s-a întors până la capăt în Biblie. Fratele Branham nu face doar o declarație bazată pe opinia lui, ci el privește înapoi la personaje ca Izabela, ca Vasti și toți ceilalți, și spune: „*O femeie domnitoare este cel mai mare blestem pentru lume.*”

Să mergem la Apocalipsa 2.18-20:

„Îngerului Bisericii din Tiatira, scrie-i: „Iată ce zice Fiul lui Dumnezeu, care are ochii ca para focului, și ale cărui picioare sunt ca arama aprinsă:

„Știu faptele tale, dragostea ta, credința ta, slujba ta, răbdarea ta și faptele tale de pe urmă, că sunt mai multe decât cele dintâi. Dar iată ce am împotriva ta: tu lași ca Izabela, femeia aceea, care se zice prorociță, să învețe și să amăgească pe robii Mei să se dedea la curvie, și să mănânce din lucrurile jertfite idolilor.”

Fratele Branham spune că „Tiatira,” înseamnă „Femeia domnitoare.”

„Dar iată ce am împotriva ta: tu lași ca Izabela, femeia aceea, care se zice prorociță, să învețe și să amăgească pe robii Mei să se dedea la curvie, și să mănânce din lucrurile jertfite idolilor.”

Fratele Branham este foarte clar și ne spune că aceasta este ascensiunea bisericii catolice, aceasta fiind biserica greșită care intră în scenă în această epocă.

„I-am dat vreme să se pocăiască, dar nu vrea să se pocăiască de curvia ei.

Iată că am s-o arunc bolnavă în pat, și celor ce preacurvesc cu ea, am să le trimit un necaz mare, dacă nu se vor pocăi de faptele lor.

Voi lovi cu moartea pe copiii ei. Și toate Bisericile vor cunoaște că, „Eu sunt Cel ce cercetez rărunchii și inima,” și voi răsplăti fiecăruia din voi după faptele lui.” (vers. 21-23.)

Deci, El o va arunca la pat pe ea, și pe copiii ei îi va lovi cu moartea. Țineți minte aceasta și vom reveni la această afirmație.

Mai departe, în epoca bisericii Tiatira, fratele Branham spune:

„În epoca bisericii Tiatira, vedem că ea este o femeie domnitoare, este taina Babilonului, este curva cea mare, este Izabela prorocița falsă. De ce? Pentru că femeia adevărată este supusă lui Dumnezeu, Hristos fiind Capul ei. Ea nu are nici un cuvânt propriu, ci numai Cuvântul Lui; nu are nici un gând propriu, ci doar Gândul Lui; nu are nici o conducere proprie, ci doar conducerea Lui.

Dar cum este cu biserica aceasta? Ea a aruncat Cuvântul afară, a distrus Bibliile și studiile inspirate scrise de bărbați evlavioși ai lui Dumnezeu și i-a omorât pe toți cei ce predicau Adevărul. Ea îi conduce pe împărați și națiuni întregi, controlează

armatele și pretinde că este adevăratul trup al lui Hristos și că Papa este locțiitorul lui Hristos. Ea este complet sedusă de diavolul și a devenit ea însăși seducătoarea altora. Ea este mireasa Satanei iar copiii ei sunt bastarzii religiilor.”

Așadar, Satan are o mireasă, dar și Hristos are o Mireasă, iar aceste două mirese sunt în contrast una cu cealaltă. Eu nu vreau să fiu găsit vreodată că reprezint mireasa Satanei, ci vreau să reprezint mereu Mireasa lui Hristos.

Să mergem la Apocalipsa 17.1-6:

„Apoi, unul din cei șapte îngeri, care țineau cele șapte potire, a venit de a vorbit cu mine, și mi-a zis: „Vino să-ți arăt judecata curvei celei mari, care șade pe ape mari.

Cu ea au curvit împărații pământului; și locuitorii pământului s-au îmbătat de vinul curviei ei!”

Și m-a dus, în Duhul, într-un pustiu. Și am văzut o femeie șezând pe o fiară de culoare stacojie, plină cu nume de hulă, și avea șapte capete și zece coarne.

Femeia aceasta era îmbrăcată cu purpură și stacojiu; era împodobită cu aur, cu pietre scumpe și cu mărgăritare. Ținea în mână un potir de aur plin de spurcăciuni și de necurățiile curviei ei.

Pe frunte purta scris un nume, o taină: „Babilonul cel mare, mama curvelor și spurcăciunilor pământului.”

Și am văzut pe femeia aceasta, îmbătată de sângele sfinților și de sângele mucenicilor lui Isus. Când am văzut-o, m-am mirat minune mare.”

Vedem că această femeie este frumoasă ca Vasti. Este frumoasă dar rea; frumoasă dar încăpățânată; frumoasă dar fără caracterul lui Hristos, și știm că ea este „*taina Babilonului cel mare, mama curvelor și spurcăciunilor pământului.*” Deci, este o curvă și mama curvelor pentru că sistemul curvei a adus sistemul curvelor, al desfrânatelor.

Haideți să citim Apocalipsa 18.4-8:

„Apoi am auzit din cer un alt glas care zicea: „Leșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei, și să nu fiți loviți cu urgiile ei!

Pentru că păcatele ei s-au îngrămădit, și au ajuns până la cer; și Dumnezeu Și-a

adus aminte de nelegiuirile ei.

Răsplătiți-i cum v-a răsplătit ea, și întoarceți-i de două ori cât faptele ei. Turnați-i îndoit în potirul în care a amestecat ea!

Pe cât s-a slăvit pe sine însuși și s-a desfătat în risipă, pe atât dați-i chin și tânguire! Pentru că zice în inima ei: „Șed ca împărăteasă, nu sunt văduvă, și nu voi ști ce este tânguirea!”

Tocmai pentru aceea, într-o singură zi vor veni urgiile ei: moartea, tânguirea și foametea. Și va fi arsă de tot în foc, pentru că Domnul Dumnezeu, care a judecat-o, este tare.”

Așadar, această femeie se numește pe sine „împărăteasă,” și ea crede că este împărăteasa cerului.

Noi avem o Împărăteasă, dar Ea va fi Împărăteasa Raiului, și va sta cu El în Tronul Său pentru că El a biruit și stă cu Tatăl Său pe Tronul Său.

Va exista o împărăteasă care va pretinde că ea este împărăteasa dar caracterul și natura ei dovedesc că nu ea este împărăteasa. Astfel, avem imaginea a două împărătese: una se înalță singură, iar cealaltă vine cu umilință, supunere și evlavie, și este înălțată.

Estera nu s-a înălțat singură niciodată, Estera s-a dus plecată la împărat și împăratul a înălțat-o. El a pus-o pe Estera în locul lui Vasti, și după ce Haman a fost doborât, împăratul i-a dat Esterei casa lui Haman, înălțând-o din nou.

Vasti s-a înălțat singură, Izabela s-a înălțat singură, această mare curvă s-a înălțat singură, Lucifer s-a înălțat singur; dar Hristos a venit blând și umil. Când Hristos a venit, El era ca „o Odraslă slabă, ca un Lăstar care iese dintr-un pământ uscat.” Nu a existat nici o comunitate care să-L dorească, ci El a fost lovit, batjocorit și respins. El a venit smerit și vocea Lui nici măcar nu s-a auzit în oraș; El nu a stins un muc care încă fumega, ci a venit tăcut și umil, supus în totul voii lui Dumnezeu. El nu era slab, nu exista nici o slăbiciune în El, dar era umil, supus și drept.

Lucifer voia să fie stăpân și s-a înălțat pe sine însuși, el s-a auto înălțat; el era tot ce nu era Hristos. Lucifer s-a înălțat pe sine și a fost o bază pentru jostnica Izabela, care și ea s-a înălțat pe sine însuși, dar câinii au mâncat-o și i-au lins sângele, devenind un gunoi pe câmp.

Estera a venit smerită și a fost înălțată. Hristos a venit pe pământ plin de supunere și umilință, și a fost înălțat. Așadar, noi trebuie să avem natura lui Hristos, nu natura lui Lucifer. Dintre aceste două femei din Biblie, care este împărăteasă și care este Mireasă? Bisericele din lumea de astăzi, arată prin natura lor, care sunt împărăteasă și care sunt Mireasă.

În mesajul **Hristos este taina lui Dumnezeu descoperită**, fratele Branham spune:

„Ce încearcă să facă denomi-națiunea? Să se înalțe ca Lucifer. Ei se auto numesc „Biserica mireasă,” dar sunt în Apocalipsa 17. Acolo ne spune despre ea că este mireasa falsă, dar se crede mai presus de turma mică a lui Hristos, Mireasa. Lucifer s-a înălțat mai presus de Cuvântul smerit al Adevărului lui Dumnezeu prin cunoștință. El s-a așezat într-o educație de seminar și teologie până când ei au ajuns sus, iar dacă nu aparțineți de grupul lor, sunteți dați afară.”

Ei se înalță pe ei înșiși, dar El vine în mod constant cu umilință și supunere față de Cuvânt. Lucifer arată puternic și a acționat puternic, dar el este slab; Hristos a venit arătând slab, dar El era puternic, El avea o putere pe care ei nu o puteau detecta și nu a fost observată pentru că puterea Lui era ascunsă în smerenie și supunere iar Estera avea același caracter. Estera a avut o putere foarte mare, dar Vasti nu a avut-o.

Hristos a avut putere, Lucifer nu a avut. Smerenia și supunerea nu sunt slăbiciune, ci chiar lipsa smereniei și supunerii este slăbiciune pentru că atunci când începem să dominăm o situație și s-o controlăm, arătăm că nu avem credință că lucrurile se vor rezolva de la sine. Încercăm să controlăm un rezultat și aceasta arată o slăbiciune a minții noastre dar Hristos nu a trebuit să controleze nimic deoarece știa că Dumnezeu are control deplin asupra a tot ce se întâmplă.

Estera nu a avut nevoie niciodată să controleze o situație, tot ce a trebuit să facă ea, a fost să ajungă în prezența împăratului și în atmosfera potrivită, și atunci i-a spus împăratului ce era în neregulă, iar împăratul s-a ocupat de restul. Dar Izabela se gândea că nu va funcționa nimic decât dacă va rezolva ea totul. Lucifer a luat lucrurile în propriile sale mâini; Izabela a luat lucrurile în propriile ei mâini; biserica a luat lucrurile în propriile ei mâini și s-au folosit de politică, s-au folosit de orice pentru a controla pentru că nu aveau încredere în nimeni, nu aveau putere și nu aveau nici o virtute. Păreau puternici dar erau slabi. Însă umila Mireasă și smeritul

Hristos aveau adevărata putere; Ei nu trebuiau să se protejeze pentru că aveau un Protector; Ei nu trebuiau să se apere pentru că aveau un Apărător; nu trebuiau să domine și să controleze pentru că Îl cunoșteau pe Acela care a creat totul și care controla totul. Nu era nevoie să domine și să controleze, sau să facă politică.

Mulți dintre voi care lucrați, ați văzut la locul de muncă oameni care domină apoi folosesc scheme politice încercând să meargă înainte. Uneori, poate ați fost vizați chiar voi și au încercat să obțină o promovare peste voi sau să rezolve ceva, dar dacă veți rămâne neclintiți și nu veți reacționa în nici un fel, dovediți că aveți încredere în Dumnezeu care te-a pus acolo și că fiecare promovare este dată de Dumnezeu nu de companie. „Poziția mea, locul meu, venitul meu, totul vine de la Dumnezeu. Tipul acela nu poate face nimic. Dacă sunt în locul hotărât de Dumnezeu și sunt în voia lui Dumnezeu, ce poate să-mi facă el?”

Când o persoană vrea să domine și să controleze, începe să facă politică, să răspândească minciuni, și să adune martori mincinoși ca să aducă mărturii false. Dacă tu vii și încerci să-ți găsești proprii martori, apoi începi să vorbești cu oamenii ca să aranjezi lucrurile și să-i aduci de partea ta, și să-i tragi pe oameni de partea ta, arăți că ai aceeași natură ca omul acela. Poate nu minți, dar arăți o lipsă de putere, o lipsă de încredere în Dumnezeul cel Atotputernic. Dacă Dumnezeu ne poruncește ceva și ne conduce pașii, nu trebuie să ne fie frică, deoarece El rânduiește calea pe care mergem; El știe calea pe care merg pentru că Dumnezeu cunoaște calea celor drepti. Astfel, pot să spun: „Doamne, sunt în mâinile Tale, de aceea pentru mine, este bine tot ce crezi Tu că trebuie făcut. Știu că vezi situația mea și știi că am nevoie de ajutorul Tău.”

Oh, am văzut de atâtea ori unde am acționat greșit, am procedat greșit și am făcut o mare mizerie din toate; dar am văzut și unde am stat neclintit și m-am încrezut în Dumnezeu. Dumnezeu va doborî această casă (trup), și se va prăbuși, va cădea, se va ruina, și dintr-o dată te vezi în vârf, deși nu ai vrut aceasta; te vezi înălțat, deși nu ai vrut aceasta și nu ai cerut-o, dar Dumnezeu a făcut-o pentru că l-ai prins natura și l-ai copiat natura în situație, iar El va lua aceasta și o va ridica pentru că l-ai manifestat cândva natura.

Această Biblie nu este numai pentru duminică, ci este pentru fiecare zi.

Haideți să mergem la 2Împărați 11, pentru că vreau să mă uit la o altă împărăteasă. Din păcate, trebuie să privim la încă o împărăteasă rea, la Atalia.

2Împărați 11.1:

„Atalia, mama lui Ahazia, văzând că fiul ei a murit, s-a sculat și a omorât pe toți cei de neam împărătesc.”

Deci, Ahazia era împăratul lui Iuda, iar Atalia era mama lui, și când Atalia a văzut că fiul ei a murit, a ucis toată sămânța împărătească, i-a ucis pe nepoții ei, toată sămânța împărătească.

„Dar Ioșeba, fata împăratului Ioram, sora lui Ahazia, a luat pe Ioas, fiul lui Ahazia, și l-a ridicat din mijlocul fiilor împăratului, când i-au omorât: l-a pus împreună cu doica lui în odaia paturilor. Astfel, a fost ascuns de privirile Ataliei, și n-a fost omorât.

A stat șase ani ascuns cu Ioșeba în Casa Domnului. Și în țară domnea Atalia.

În anul al șaptelea, Iehoiada a trimis și a luat pe sutașii Cheretiților și alergătorilor, și i-a adus la el în Casa Domnului. A făcut legământ cu ei, i-a pus să jure în Casa Domnului, și le-a arătat pe fiul împăratului.” (2Împărați 11.1-4.)

În această povestire vedem că Atalia este mama lui Ahazia care a fost ucis iar Atalia a ucis toată sămânța împărătească, astfel încât, să nu existe nici un succesor la tron. Atalia a luat tronul, a preluat controlul și a devenit împărăteasa sufletelor; împărăteasa nu împăratul, întregului Israel, timp de șase ani.

Deci, o femeie, această biserică falsă domină și controlează timp de șase epoci ale bisericii, dar în al șaptelea an, preotul le va arăta tuturor că mai există o sămânță, mai există o rămășiță care a trecut, iar când Ioas avea șapte ani, Iehoiada i-a adus în Casa Domnului și l-a prezentat pe Ioas drept fiul împăratului. Ioas era acela care putea lua tronul și aceasta aduce moartea Ataliei. Așadar, Ioas a devenit împărat și Atalia a fost omorâtă. Astfel, putem vedea o altă femeie, o altă împărăteasă rea care a făcut același lucru pe care l-au făcut celelalte împărătese rele. Ea și-a dat o poziție înaltă și s-a înălțat singură, deși era deja împărăteasa mamă și ar fi fost bunica următorului împărat. Ea avea deja o funcție, dar acea funcție nu era suficientă pentru ea, deoarece și Lucifer avea deja o poziție înaltă, dar acea poziție nu a fost suficientă pentru el.

Vedeți, poziția ta nu este suficientă. Aceasta este o problemă.

Așadar, problema este că poziția Ataliei nu a fost suficientă și ea a vrut să obțină

doar puțin mai multă putere; puțin mai multă autoritate. Ea era mama împăratului și era în ordine, dar a pierdut totul pentru că nu a fost mulțumită să fie doar bunica împăratului, așa că și-a ucis proprii nepoți, a ucis toată sămânța împărătească, astfel ca toată puterea și autoritatea s-o aibă numai ea. Aceasta este tactica lui Lucifer. Astfel, ea a domnit și a deținut controlul, a dominat având un duh feminin dominant. Ea a condus totul, dar a existat o sămânță care a supraviețuit, o sămânță care a coborât, iar când a ajuns la epoca a șaptea a bisericii, era timpul să se arate că există un Fiș, că există un Împărat care a fost tot timpul acolo dar acum sosise timpul să ajungă la putere. Și când a venit al șaptelea an, a adus distrugerea și moartea ei. Frumos!

Acum, întrebarea este, de unde a venit Atalia? Să ne întoarcem la 2 Cronici 21.1-6:

„Iosafat a adormit cu părinții săi, și a fost îngropat cu părinții săi în cetatea lui David. Și în locul lui, a domnit fiul său Ioram.

Ioram avea ca frați, fii ai lui Iosafat, pe: Azaria, Iehiel, Zaharia, Azaria, Micael, și Șefatia, toți fii ai lui Iosafat, împăratul lui Israel.

Tatăl lor le dăduse daruri însemnate în argint, în aur și în lucruri scumpe, împreună cu cetăți întărite în Iuda; dar împărăția a lăsat-o lui Ioram, pentru că el era întâiul născut.

Când a luat Ioram în stăpânire împărăția tatălui său, și când s-a întărit, a omorât cu sabia pe toți frații săi și pe vreo câțiva din capii din Israel.

Ioram avea treizeci și doi de ani când a ajuns împărat, și a domnit opt ani la Ierusalim.

El a umblat în calea împăraților lui Israel, cum făcuse casa lui Ahab, căci avea de nevastă pe o fată a lui Ahab, și a făcut ce este rău înaintea Domnului.”

Fiica lui Ahab a devenit soția lui Ioram. Cine era fiica lui Ahab? Atalia, femeia care și-a ucis proprii nepoți; ea era fiica lui Ahab și a Izabelei. Greșeala făcută de Așer pentru că nu i-a alungat pe locuitorii din Sidon, face ravagii; și acum, o avem pe Izabela ca tip al bisericii false. Izabela a avut o fiică, iar fiica ei s-a mutat din sistemul fals al Israelului, în Iuda, în casa lui David. Prin căsătorie, s-a mutat în casa lui David unde a adus aceeași corupție pe care a adus-o mama ei celor zece seminții ale lui Israel.

Dumnezeu a scris epocile bisericii în 2Împărați și în 2Cronici pentru că exact aceasta s-a întâmplat prin fiica Izabelei. Acele fiice au adus sistemul acela fals și l-au amestecat cu sămânța adevărată. L-au adus în protestantism și au corupt totul pentru că am avut cele zece seminții care s-au separat de casa lui David, adică Iuda și Beniamin. Acolo, în casa lui David erau încă bărbați drepecți care încă aveau Ierusalimul, încă aveau închinarea adevărată, dar acel sistem fals a început să se strecoare înăuntru. Erau zece seminții care se închinau la cei doi viței de aur și-i țineau pe oameni despărțiti în acel sistem; iar când Ahab a luat-o de soție pe Izabela, fiica împăratului Sidonului, ea a introdus foarte ușor închinarea la Baal deoarece ei erau deja deschiși pentru idolatrie, și au început să se amestece.

Ahab și Izabela au avut o fiică, și acea fiică a devenit soția unuia dintre împărații lui Iuda; aceea a fost Atalia care avea aceeași natură ca mama ei, care avea aceeași natură ca și Canaan, iar acesta la rândul lui, a avut aceeași natură ca și Lucifer. Atalia nu a fost mulțumită cu poziția ei, de aceea când s-a ivit o oportunitate de putere, a omorât pe toți nepoții ei ca să se înalțe pe sine însuși. Aceasta se potrivește întotdeauna cu vița falsă.

Așadar, împăratul lui Iuda a luat-o de soție pe fiica lui Ahab, iar prin aceasta a săvârșit un mare rău în ochii lui Dumnezeu. Să păstrăm locul din 2Cronici și să ne întoarcem la 2Împărați 8.16-18:

„În al cincilea an al lui Ioram, fiul lui Ahab, împăratul lui Israel, a început să domnească Ioram, fiul lui Iosafat, împăratul lui Iuda.

Avea treizeci și doi de ani când s-a făcut împărat, și a domnit opt ani la Ierusalim.

El a umblat în calea împăraților lui Israel, cum făcuse casa lui Ahab, căci avea de nevastă pe o fată a lui Ahab, și a făcut ce este rău înaintea Domnului.”

Să ne întoarcem acum la 2Cronici 22.1-4:

„Locuitorii Ierusalimului au pus împărat, în locul lui, pe Ahazia, fiul lui cel mai tânăr; căci oastea venită în tabără cu Arabii, omorâse pe toți cei mai mari în vârstă. Astfel, a început să domnească Ahazia, fiul lui Ioram, împăratul lui Iuda.

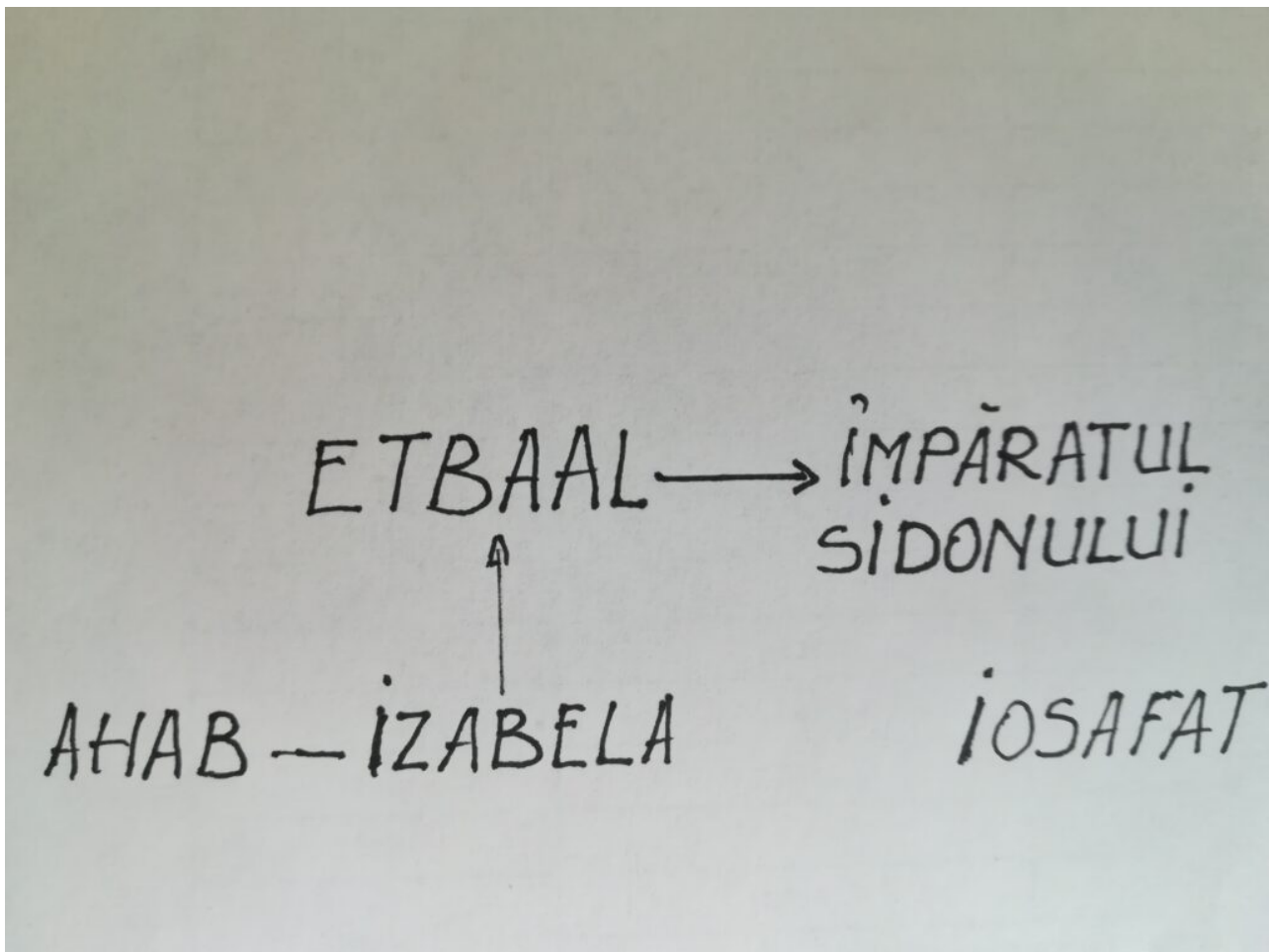
Ahazia avea patruzeci și doi de ani, când a ajuns împărat, și a domnit un an la Ierusalim. Mamă-sa se chema Atalia, fata lui Omri.

El a umblat în căile casei lui Ahab, căci mamă-sa îi dădea sfaturi nelegiuite.

A făcut ce este rău înaintea Domnului, ca și casa lui Ahab, căci după moartea tatălui său, ei îi erau sfetnici, spre pierzarea lui."

Aceasta se leagă. Când trec prin genealogii, este puțin complicat ca să merg înainte și înapoi.

Când a fost în scenă Ahab, a avut un prieten, pe Iosafat împăratul lui Iuda, care era un om drept și avea încă închinarea adevărată; aveau încă Ierusalimul, aveau încă altarul, aveau încă totul.

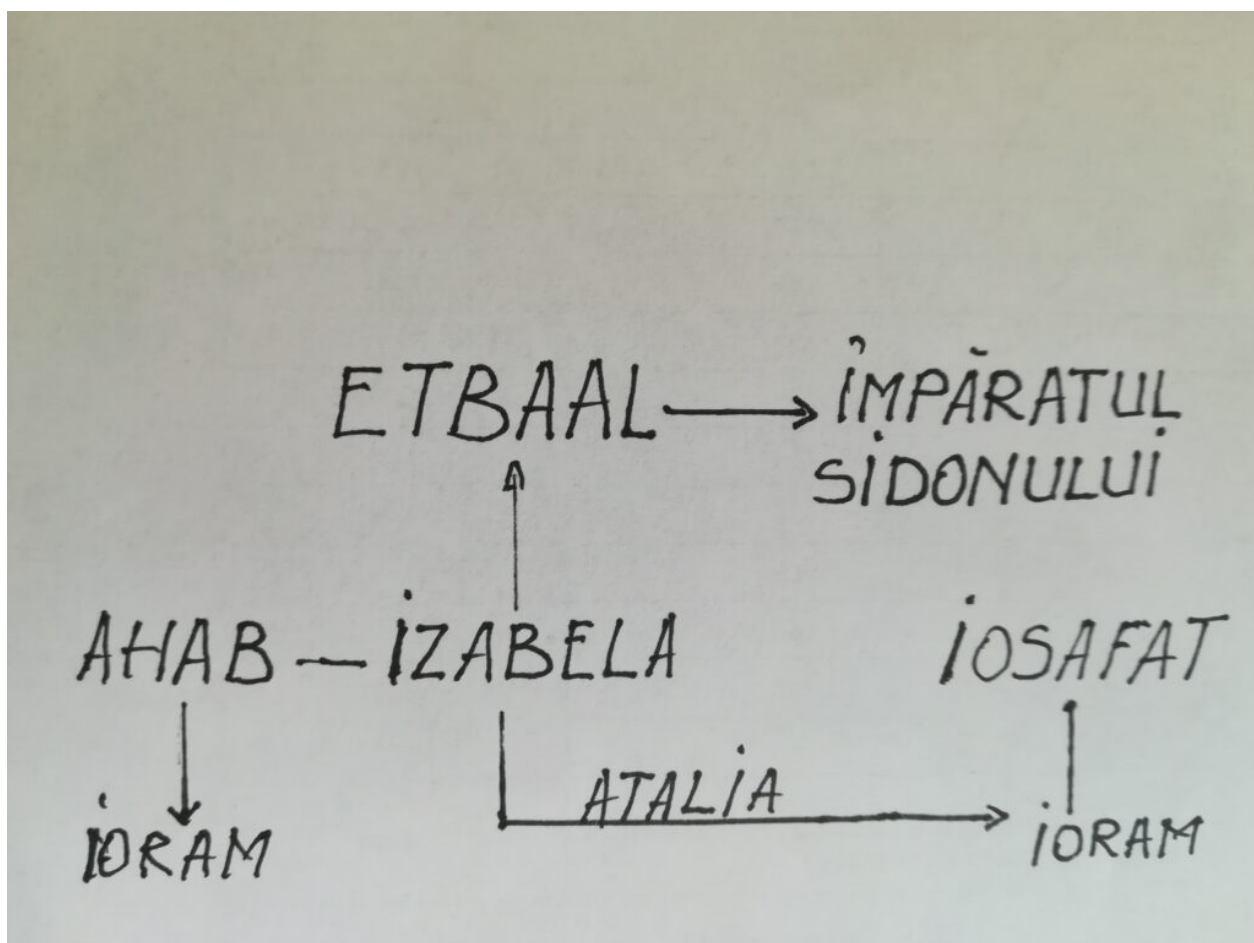
dav

Ahab și Iosafat au făcut o alianță de pace și Iosafat a fost prieten cu Ahab. Pare să fie un lucru bun pentru că Israel avea cele zece seminții separate de celelalte două, dar gândul, „Să ne unim și să fim frați,” este începutul mișcării ecumenice, de aceea mișcarea ecumenică este atât de periculoasă.

Iosafat a rămas neprihănit toată viața dar a avut necazuri din cauza prieteniei lui cu Ahab. Îmi amintesc că atunci când urmau să meargă la luptă împotriva sirienilor, el a întrebat: „Nu avem un profet ca să-L întrebăm pe Domnul?” Și Ahab a adus patru sute de profeți care au spus: „Du-te acolo, sus!” Dar Iosafat a spus:

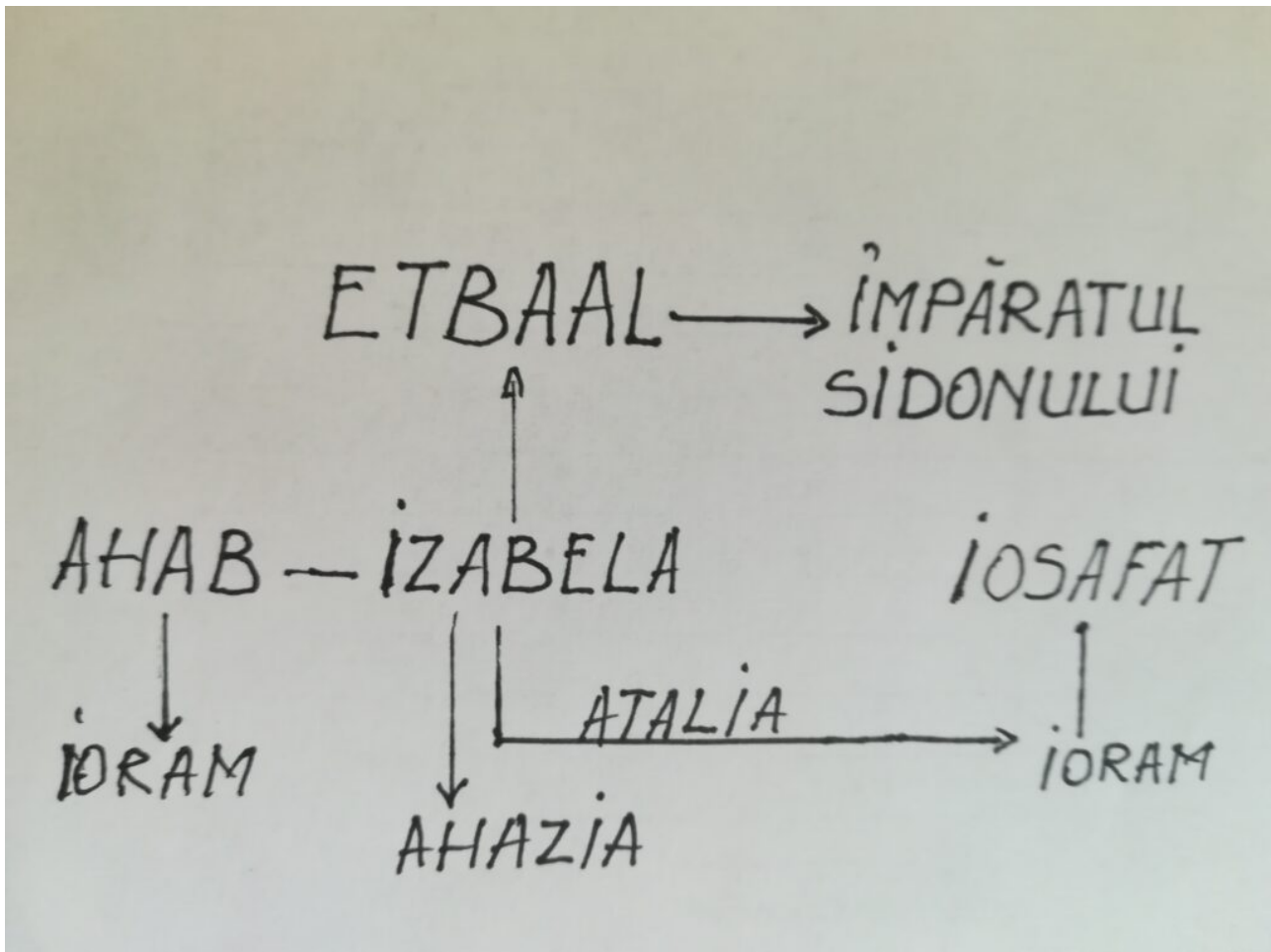
„Nu mai există încă unul?” Atunci a venit în scenă Mica. Iosafat știa că ceva nu era în ordine de aceea a cerut un alt profet, iar acest profet a venit și a spus Adevărul, care nu i-a plăcut lui Ahab și l-a întemnițat pe Mica, dar aceasta a fost moartea lui Ahab.

Așadar, Iosafat a intrat mereu în probleme cu acest Ahab. Amintiți-vă, când au coborât să lupte, cred că împotriva lui Moab, nu știu exact, și împăratul Edomului era cu ei, l-au întrebat pe Elisei ce să facă, iar Elisei le-a spus că nici nu i-ar lua în seamă dacă Iosafat nu ar fi fost cu ei. Deci, aceasta a fost o alianță care nu a fost pe placul lui Dumnezeu. Arăta bine pe dinafară, ca ecumenismul, era bine mental, dar nu era bine pentru că Ahab era deja cufundat în adulter, în închinarea falsă pentru că s-a aliat cu Izabela.

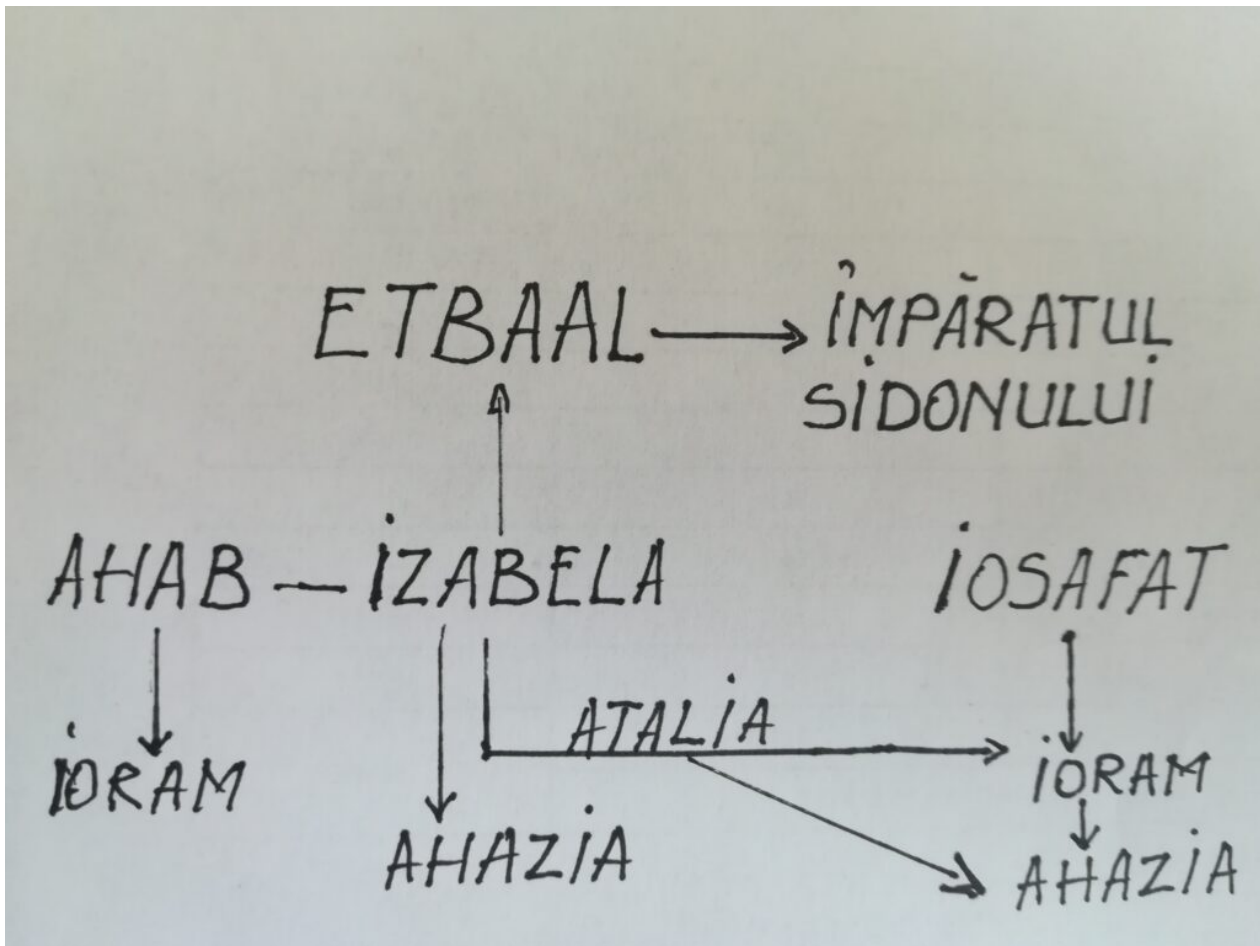
da

Priviți, Ahab și Izabela au avut un fiu, pe Ioram, iar Iosafat a avut și el un fiu, tot Ioram. Amintiți-vă că Iosafat a continuat să-l viziteze pe Ahab pentru că erau prieteni. Ei au făcut o alianță de pace. Ahab și Izabela l-au avut pe Ioram, iar Iosafat a avut și el un fiu, Ioram, și când acesta s-a căsătorit, a luat-o de soție pe Atalia, fiica lui Ahab. Astfel, acel lucru corupt de la Canaan, a venit în Iuda prin copiii din generația următoare. Ahab și Izabela au mai avut un fiu pe nume, Ahazia.

dav

Astfel, când Ioram și Atalia au un fiu, îl numesc și ei, Ahazia. Să nu credeți că poți să te aliezi cu un sistem fals fără să nu te influențeze. Putem vedea că Iosafat a rămas neprihănit, dar ce s-a întâmplat cu fiul lui? Ce s-a întâmplat cu fiii fiului său? Când Ioram a murit, în locul lui a domnit Ahazia, care a umblat în căile rele ale casei lui Ahab pentru că mama lui era consilierul lui și i-a dat sfaturi nelegiuite. Atalia a devenit sfătuitoarea lui și i-a dat sfaturi rele, așa că fiul a devenit rău.

dav

Când fiul lui Ioram a murit, Atalia a șters întreaga linie genealogică și a preluat autoritatea întregului sistem. Ce a făcut ea? A călcat pe urmele lui Lucifer pentru că ungera de peste ea, era ungera lui Lucifer, iar voi o puteți vedea prin toată Biblia.

Când mergi în jos prin Biblie, din acest moment, de multe ori aceste familii au aceleași nume, de aceea uneori este foarte greu de citit. În 2Împărați și în Cronici, sunt enumerați împărații pentru că împărații lui Iuda și împărații Israelului, vor avea aceleași nume: Ioram și Ioram, Ahazia și Ahazia. Despre ce vorbim? Ioram este uneori și într-o parte și în alta, și nu mai știi despre cine vorbești.

Noi ne-am gândi că, s-ar putea ca Iosafat să se alăture aceluiasi sistem ecumenic și să devină prieten cu Ahab ca să câștige un frate, dar s-a întâmplat că păcatul și corupția s-a mutat chiar în casa lui Iosafat deoarece următoarea generație a fost coruptă. Aceasta este partea rea.

Acum vreau să mă întorc și să privesc la altcineva pentru că vreau să arăt contrastul dintre cele două linii. Rut 3.1. Noi știm că Rut s-a căsătorit cu un israelit când era în țara ei, Moab. Ea era moabită. Este o poveste dezastruoasă deoarece a

fost o foamete, iar soțul ei a murit, cumnatul ei a murit, apoi și socrul ei a murit, așa că ea a rămas singură cu soacra și cumnata ei, și au pornit să se întoarcă în Israel. Apoi cumnata ei s-a întors în Moab, dar ea a rămas credincioasă lângă soacra ei, Naomi și s-a întors cu ea în Israel, unde a început să-și câștige existența adunând orez și grâu pentru a supraviețui ea și Naomi. Naomi a avut un plan aici, în capitolul 3. Haideți să citim:

„Soacră-sa Naomi, i-a zis: „Fiica mea, aș vrea să-ți dau un loc de odihnă, ca să fii fericită.

Și acum Boaz, cu ale cărui slujnice ai fost, nu este el rudă cu noi? Iată, el are să vânture la noapte orzurile în arie.

Spală-te și unge-te, apoi îmbracă-te cu hainele tale, și pogoară-te la arie. Să nu te faci cunoscută lui, până va isprăvi de mâncat și de băut.

Și când se va duce să se culce, înseamnă-ți locul unde se culcă. Apoi du-te, descopere-i picioarele, și culcă-te. Și el însuși îți va spune ce să faci.”

Ea i-a zis: „Voi face tot ce ai spus:” (Rut 3.1-5)

Vreau să prindeți caracterul lui Rut. Ea și-a arătat deja caracterul atunci când a decis să rămână cu Naomi, când i-a spus: „Voi merge unde vei merge tu; poporul tău va fi poporul meu; Dumnezeuul tău va fi Dumnezeuul meu; unde vei trăi tu voi trăi și eu; unde vei muri tu voi muri și eu.”

Aici, soacra ei Naomi, a început să-i dea instrucțiuni iar Rut nu s-a certat, și nu a spus: „Nu, nu vreau să port aceasta! Nu vreau să merg în seara aceasta,” ci ea a spus: „Voi face tot ce ai spus:” Există un motiv pentru care Dumnezeu își scrie Biblia în felul acesta: El ne arată caracterul adevăratei Împărătese, a Miresei adevărate.

„Rut s-a coborât la arie și a făcut tot ce poruncise soacră-sa.

Boaz a mâncat și a băut și inima-i era veselă. S-a dus și s-a culcat la marginea unui stog. Rut a venit atunci încet de tot, i-a descoperit picioarele, și s-a culcat.

La miezul nopții, omul s-a speriat; s-a plecat, și iată că o femeie era culcată la picioarele lui.

El a zis: „Cine ești tu?” Ea a răspuns: „Eu sunt Rut, slujnica ta; întinde-ți poala hainei peste slujnica ta, căci ai drept de răscumpărare.”

Priviți cum i se adresează Rut lui Boaz: „Eu sunt slujnica ta.” Nu sus, ci jos; întotdeauna ea a fost jos.

„Eu sunt Rut, slujnica ta; întinde-ți poala hainei peste slujnica ta, căci ai drept de răscumpărare.”

Și el a zis: „Fii binecuvântată de Domnul, fiică! Această faptă de pe urmă mărturisește și mai mult pentru tine decât cea dintâi, că n-ai umblat după tineri, săraci sau bogați.

Acum, fiică, nu te teme, îți voi face tot ce vei zice, căci toată cetatea știe că ești o femeie cinstită.”

Știți ce înseamnă „cinstit?” Aici, Rut vine în țară smerită și umilă, săracă și în suferință; ea nu a venit ca o împărăteasă, nu a venit cu putere și cu slujitori sau cu bunuri, ci a venit săracă, și pentru a trăi, a început să adune spice în urma secerătorilor. Era suficient cât să trăiască împreună cu soacra ei. Ele nu aveau nimic, dar la porunca lui Naomi, Rut se dăruiește unui bărbat mai în vârstă care îi spune: *„Fapta ta de pe urmă, este mai mare decât cea dintâi, căci ai dovedit că nu ai umblat după tineri fie săraci, fie bogați, pentru că nu ești aici după un câștig personal, ci ești aici pentru răscumpărarea lui Naomi.”* Amin. El i-a spus: *„Toată cetatea știe că ești o femeie cinstită.”*

Vedeți? Puterea nu este întotdeauna ceea ce pare a fi putere, ci puterea este interioară, puterea este caracterul. Rut avea caracter, și ei știau că ea avea caracter. Boaz știa că Rut avea caracter și era hotărât să o răscumpere, așa că i-a spus:

„Acum, fiică, nu te teme, îți voi face tot ce vei zice, căci toată cetatea știe că ești o femeie cinstită.

Este adevărat că am drept de răscumpărare, dar este o altă rudă mai aproape decât mine.”

Noi știm că Rut a fost răscumpărată, iar răscumpărarea a venit prin Naomi. Noi cunoaștem toată povestea, dar am vrut să fac această paranteză ca să arăt ce caracter avea Rut. Caracterul ei a fost manifestat în abordarea ei, în felul cum s-a

apropiat de Boaz. Ea nu s-a dus la el în mijlocul zilei să-i spună: „Am nevoie de aceasta și de aceea. De ce nu faci ceva pentru noi?” Rut s-a dus la Boaz cu umilință, ca o slujitoare și își predă conducerea unui bărbat mai în vârstă. Și nu a făcut-o pentru un câștig personal, ci a făcut-o cu scopul răscumpărării pentru că așa a sfătuit-o Naomi. De aceea i-a spus lui Boaz: *„Întinde-ți poala hainei peste mine, pentru că ai drept de răscumpărare.”* Bărbatul a fost mișcat de smerenia ei, de predarea ei și de sacrificiul ei, de aceea a devenit una din împărătesele Bibliei.

Rut nu era ca Vasti, ca Izabela sau ca Atalia, ci ea era ca și Sara, ca Rebeca și ca Estera. Ca cine vrei să fii tu? Eu vreau să fiu ca El. Vreau să iau calea celor disprețuiți ai Domnului. Amin.

Vreau să mai privesc la o doamnă, în 1Împărați capitolul 1. Este vorba de Bat-Șeba, dar nu la momentul căderii, ci mai târziu. În această parte a Scripturii, David era bătrân, înaintat în vârstă, era pe punctul să iasă din scenă, iar fiul său, Adonia a venit cu un plan pentru a încerca să preia tronul.

„Atunci Natan a zis Bat-Șebeii, mama lui Solomon: „N-ai auzit că Adonia, fiul Haghitei, s-a făcut împărat fără să știe domnul nostru David?”

Vino dar acum, și-ți voi da un sfat, ca să-ți scapi viața ta, și viața fiului tău, Solomon.”

Bat-Șeba se afla într-o situație îngrijorătoare pentru că Adonia prelua tronul. Dar împăratul David îi spusese deja că fiul ei Solomon va domni în locul lui, așa că ea avea deja cuvântul lui David.

Profetul Natan, a intrat la ea și i-a spus: „Du-te la împărat și amintește-i ce ți-a spus.” Ea s-a dus la împărat și i-a spus: *„Domnul meu, nu ai spus tu?...”* Apoi a venit Natan și a confirmat ceea ce a spus ea. Atunci împăratul a chemat-o înapoi, și i-a spus: *„Voi face ceea ce ți-am spus!”*

Bat-Șeba nu avea nevoie de o armată, nu avea nevoie de soldați sau de aliați politici, ci tot ce trebuia să facă, era să ajungă în prezența împăratului și să-i spună: „Domnul meu, nu ai spus tu? Eu te cred, cred că ceea ce ai spus tu, este adevărul.” Amin. Uneori, și noi trebuie să venim în prezența lui Dumnezeu, dar nu să cerșim, nu să ne plângem, ci doar să spunem: „Doamne, nu ai spus Tu? Eu cred ceea ce ai spus; cred că ceea ce ai spus Tu, este Adevărul. Nu ai spus Tu că prin rănilor Tale sunt vindecate? Eu cred că acesta este Adevărul, Doamne!”

Îmi amintesc că am vorbit cu fratele Bernie Sand Martin despre mărturia lui, că Dumnezeu l-a eliberat de neuropatie, că a rămas cu zona zoster, și el mi-a spus: „Eu nu i-am tot cerut lui Dumnezeu să mă vindece, ci l-am spus că eu încă îl cred.” Laudă lui Dumnezeu! El nu a trebuit să-l tot spună lui Dumnezeu să-l vindece, să facă aceea, să facă cealaltă, ci el a mers cu smerenie și cu evlavie și l-a spus: „Doamne, încă Te cred. Am aceste simptome, dar încă cred.”

Nu spun: „Doamne, trebuie să faci...” nimic de felul acesta, ci vin la Domnul și-l spun: „Doamne, încă mai cred Cuvântul Tău. Încă mai cred.”

Bat-Șeba a mers la împărat, și a spus: „Domnul meu, nu ai spus tu?” Și împăratul și-a ținut cuvântul. Ea nu a trebuit să cheme egiptenii, nu a trebuit să vină cu o armată, nu a trebuit să facă ceea ce a făcut Adonia. Adonia nu a mers să vorbească cu împăratul, ci și-a luat singur împărăția; s-a înălțat singur făcându-și aliați politici, și-a adunat oameni cărora le-a dat o mulțime de daruri ca să obțină sprijinul lor; dar Bat-Șeba nu a trebuit să facă aceasta, ci tot ce a trebuit să facă ea, a fost să ajungă în prezența împăratului și să-i spună: „Eu cred ce ai spus. Îmi amintesc ce ai spus și îți spun doar că încă cred ceea ce ai spus.”

În orice împrejurare vreau să spun: „Dumnezeule, încă cred ceea ce ai spus. Nu intru în panică, nu voi merge pe drumul meu, nu voi manevra lucrurile și nu le voi controla, ci vin în prezența Ta și mă plec cu umilință înaintea Ta, și îți spun: „Doamne, Cuvântul Tău spune, și eu încă cred Cuvântul Tău.”

Rut nu a trebuit să manevreze situația, ci tot ce a trebuit să facă ea, a fost să facă ce i-a spus Naomi. Bat-Șeba a făcut numai ceea ce i-a spus profetul lui Dumnezeu. Ea i-a spus împăratului că încă crede ceea ce i-a spus, și cred că acesta este modelul pe care îl urmează Mireasa. Noi venim la El cu umilință și reverență. Nu încerca să controlezi sau să dirijezi lucrurile și să spui: „Doamne, am încredere în Tine,” și după aceea să vorbești cu toată lumea de sub soare despre problemele tale.

„Doamne, am încredere în Tine. Ai grijă de aceasta, dar poți să mă ajuți? Poți să mă ajuți? Poți să mă ajuți?” Nu încerca să faci pe cineva să vorbească cu altcineva care poate vorbi cu cineva, ci spune doar: „Doamne, am încredere în Tine. Vreau să arăt adevărata virtute. În interior există o putere de caracter care spune: „Nu este nevoie să controlez situația. Tot ce trebuie să fac, este să merg în prezența Celui care controlează orice situație și să-l spus: „Doamne, încă cred. Întinde-ți

poala hainei peste mine pentru că vreau să ai grijă de mine deoarece sunt roaba Ta, sunt slujitorul Tău. Nu sunt nimic decât ceea ce mă faci Tu, și stau aici arătându-Ți respect și onoare și îți spun că încă mai cred Cuvântul Tău.”

Oh, cred că această atitudine ar mișca inima lui Dumnezeu. Nu ca Izabela, nu ca Atalia, toate acele lucruri sunt eșecuri, nu caracterul blând și umil al celor care nu pot face nimic.

Izabela a avut putere, ea a fost o prințesă și a știut cum să manevreze lucrurile. Atalia a avut putere pentru că venea din casa unui împărat și știa cum să manevreze lucrurile, dar Sara ce putea să facă? Ce putere avea ea? Ce putea să facă Rut? Ce putea să facă oricare dintre aceste femei? Ele nu aveau ceea ce aveau celelalte femei. Ce poate să facă umila Mireasă a lui Hristos în comparație cu marele conglomerat al tuturor bisericilor? Dar Mireasa are o virtute pe care ei nu o vor avea niciodată, Ea are natura și caracterul lui Hristos, are ceea ce îl face pe Mihail diferit de diavol. În Iuda, Biblia spune că atunci când Mihail s-a certat cu diavolul pentru trupul lui Moise, Mihail nu a adus nici o acuzație de ocară împotriva diavolului, ci doar a spus: „Domnul să te mustre!”

Spuneți-mi cine a avut mai mult caracter? Cine a avut mai multă putere? Hristos nu a trebuit să se apere, El nu a trebuit să controleze situația; nu a trebuit să-i atragă pe oameni de partea Sa pentru că erau împotriva Lui, ci tot ce a trebuit să facă, a fost să stea pe loc și să-L lase pe Dumnezeu să rezolve lucrurile. Amin. Laudă lui Dumnezeu!

Vreau să mai citesc un citat din mesajul **Alegerea unei mirese:**

„Vă spun din nou: felul de femeie pe care-l alege un bărbat, va reflecta ambițiile și caracterul lui.”

Ce fel de femeie au evreii? Ce fel de femeie a ales Boaz? Cred că Hristos alege felul potrivit de femeie.

Când Estera a intrat în palat, nu avea nimic de luat cu ea: nu avea reputație, nu avea avere, nu venea din linia care să o facă următoarea împărăteasă, Estera nu avea nimic de făcut de la sine, dar era hotărâtă mai dinainte de Dumnezeu. Cine știe ce alte femei s-au adunat și ce lucruri aveau de făcut? Știm că Vasti era o femeie cu faimă, dar Estera a intrat în scenă fără nimic. Poate că a fost printre cele mai de jos, dar nu a trecut mult până când din locul cel mai de jos, a fost dusă în

locul cel mai înalt. Amin.

Când a intrat în Egipt, Iosif era în poziția cea mai de jos; el a intrat în umilință ca sclav pentru că a fost vândut ca sclav, apoi a fost înălțat puțin, dar curând a fost aruncat în închisoare și a coborât cât se poate de jos. Dar când a sosit timpul lui Dumnezeu, vedem că Iosif a rămas credincios și avea natura și caracterul potrivit, iar la timpul potrivit, Dumnezeu l-a adus din locul cel mai de jos, în locul cel mai înalt. Estera a fost adusă din poziția cea mai de jos, la poziția cea mai înaltă. Amin. Rut a fost adusă din starea cea mai de jos, la o poziție înaltă. Mireasa lui Hristos este adusă prin smerenie, supunere și evlavie, va fi înălțată și va sta cu El pe Tronul Lui pentru că El a biruit și stă cu Tatăl pe Tronul Lui. Cum o va face Ea? Prin virtutea, prin caracterul lui Hristos reflectat în Ea.

Eu spun: „Dumnezeule, ajută-ne să reflectăm caracterul Tău ca să avem adevărata putere!” Nu falsa putere a alianțelor și a eforturilor umane; a raționamentului și înțelepciunii omenești, ci adevărata putere care poate sta pe loc și să spună: „Dumnezeu știe totul iar eu sunt în mâinile Lui Dumnezeu. Când sunt încercat ca aurul, când sunt încercat cu foc, voi ieși curat ca aurul.”

Acum, când ajungem în toate aceste situații prin care trecem în viață și începem să reacționăm la situațiile din jurul nostru, să ne întrebăm: „Pe cine reflectez prin reacția mea?” Apoi, să spunem: „Doamne, ajută-mă căci am încredere în Tine: Doamne, eu nu Îți spun ce să faci, Îți spun doar că am nevoie de Tine, Îți spun doar că Te iubesc, Te respect și mă închin în fața Ta și încă cred ceea ce ai spus în Cuvântul Tău.” Aceasta este o abordare corectă.

Când fratele Bernie mi-a spus acele cuvinte, ceva din mine a făcut „clic,” și a apus: „Aceasta este abordarea corectă. Doamne, nu Îți spun ce să faci, nu Îți spun când s-o faci, nu Îți spun cum să o faci, ci tot ce Îți spun este că Te iubesc din toată inima și mă încred în Tine cu toată ființa mea. Orice spui Tu este corect, și vreau să știi că încă cred Cuvântul Tău. Tu ai spus că prin rănilor Tale, mi-ai vindecat toate bolile.” O, ce abordare!

Prieteni, cred că pentru Dumnezeu contează cum ne apropiem de El. Tot Templul a fost structurat pentru apropierea corectă de Dumnezeu. Toată închinarea care a fost dată prin Moise în Cortul întâlnirii, a avut o apropiere corectă de Dumnezeu, iar eu spun: „Doamne, ajută-mă să am poziția și abordarea corectă față de Tine, pentru că aceasta va reflecta caracterul pe care îl cauți în mine.”

Să ne plecăm capetele și să ne rugăm. Doamne, Isuse, Îți mulțumesc pentru Cuvântul Tău. Cuvântul Tău este atât de frumos și de perfect, Doamne! Fiecare verset, fiecare rând, genealogiile, povestirile, totul spune aceeași poveste din nou și din nou. Doamne, Tu ne-ai dat ochi să vedem, dar Te rugăm să ne dai mai mult din acea Alifie pentru ochi ca să vedem mai bine decât am văzut vreodată înainte, și să fim acel personaj pe care îl cauți, și să ne predăm lui Dumnezeu, pentru că fără Tine, nu putem face nimic.

În seara aceasta stăm din nou la picioarele tale și spunem: „Doamne, rupe tot egoismul din mine, toată voința mea, toată înălțarea mea fie că am moștenit-o genetic sau oricum ar fi, rupe totul Doamne, ca să pot reflecta caracterul Tău. Lasă Duhul Sfânt să trăiască în mine, Doamne, astfel încât să fiu o reflectare a vieții Tale pe acest pământ. O, cât Te iubim, Dumnezeule, și Îți mulțumim!

Te rog să ne binecuvântezi în timp ce plecăm de aici, iar mâine, când plec în călătorie, mă încredințez în mâinile Tale, având încredere în călăuzirea Ta, pentru că știu că ai un scop și un Plan. Te rog să ai grijă de adunarea de aici, de slujbe, de slujitorii care vor sluji să-Ți vestească Cuvântul cu putere. Doamne, venim din nou înaintea Ta așa cum vrei Tu, și credem că vei împărtăși mărturiile despre ceea ce ai făcut. Doamne, ne încredințăm în mâinile Tale, Te iubim, Doamne, și predăm voia noastră voii Tale.

Îți mulțumim, Dumnezeule, pentru tot ce ai făcut și pentru tot ce ai realizat în trecut și avem încredere că vei face la fel și de aici înainte. Ajută-ne să Te reflectăm mai mult pe Tine; ia Cuvântul și cioplește totul, Doamne, pentru ca acea reflecție să reflecteze înapoi Cuvântul la care privim. Te iubim, Tată, și Te rugăm să ne ajuți să Te slujim din toată inima și să umblăm așa cum ai umblat Tu în această lume. Dă-ne binecuvântările Tale, în Numele Domnului Isus Hristos. Amin. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

-Amin-